

Phẩm 7: THÀNH VÔ TÁNH

Nên biết ba tự tánh: Đầu: Biến
kế sở chấp Kế tánh y tha khởi
Cuối cùng: Viên thành thật. Nên biết
ba vô tánh: Không lìa ba tự tánh
Do tướng không, sinh không Và thắng
nghĩa vô tánh.

Chẳng thuộc về năm việc Ngoài ra,
lại có, không Do tên mà nghĩa chuyển
Hai làm khách lẫn nhau. Nơi danh,
trước biết vô Nhiều tên và bất định
Đối có nghĩa, vô nghĩa

Chuyển phi lý thành nghĩa. Chấp mình
mà đặt tên Khác thì không thể giữ Như
chúng sinh tà chấp Tăng ích vì điên đảo.

Do huân khởi y tha Nương sinh này
điên đảo Như vậy làm duyên nhau
Xoay vần sinh nối tiếp. Tự tánh và sai
khác

Có giác ngộ tùy miên Gia hạnh gọi
biến kế Lại phải biết năm thứ. Có
tám thứ phân biệt Năng sinh ra ba
việc Nên biết phân biệt thể Tâm,
tâm pháp ba cõi. Do hai buộc đã
buộc Chấp chặt hai tự tánh Nên giải
thoát hai buộc Chánh vô đắc, vô
kiến.

Giả có nhân chỗ nương Nếu khác
hoại hai thứ Tạp nhiễm có thể được
Phải biết y tha khởi.

Tướng thô, trọng là thể Đó lại
cùng duyên sinh Chẳng tự nhiên mà
có Nên nói sinh vô tánh.

Chẳng quyết định có không Tất cả
chúng đều thuận Hai tánh có giả thật
Thế tục nói là có.

Giảng nói dùng ngã pháp Điều gọi là
thế tục

Phải biết Thắng nghĩa đế Là bảy thứ
chân như.

Tự tánh viên thành thật Nghĩa hai
trí tối thắng Không có các hý luận
Xa lìa một dị tánh.

Sở duyên rất thanh tịnh Thường không
có đối khác Thiện tánh và lạc tánh

Tất cả đều thành tựu. Thắng nghĩa
thật vô tánh Hý luận ngã nên vô

Y tha chẳng tướng kia Cũng thắng
nghĩa vô tánh. Nên biết nương ba tướng
Kiến lập năm thứ tướng Như sự thích
hợp kia

Có năm nghiệp riêng khác. Chấp pháp
nên kẻ ngu Chúng sinh kia khởi chấp
Trừ giác tánh pháp kia Giác pháp, ngã
chấp dứt.

Nơi y tha chấp đầu

Huân tập thành tạp nhiễm

Không chấp viên thành thật Huân tập
thành thanh tịnh. Tánh hữu lậu tạp nhiễm
Thanh tịnh thì vô lậu

Phải biết chuyển y này Hai thứ
không nghĩ bàn. Chân thật và tự thể
Vắng lặng và công đức Tất cả không
nghĩ bàn Phải biết do bốn đường.
Thanh văn có hai loại Hưởng tịch,
hưởng Bồ-đề Nương dựa thân biến
hóa

Hưởng chánh giác vô thượng. Các Thanh
Văn chuyển y Chán lìa tu đạt được

Bồ-tát tu phương tiện Nương vào trí
không hai. Do không trụ sinh diệt Trí
Chư Phật vô thượng Lợi lạc các hữu
tình

Không nghĩ bàn, không hai.

Phẩm 8: THÀNH HIỆN QUÁN

Phải biết hiện sở quán Phẩm sự, hạ,
trung, thượng Hữu lậu và vô lậu

Chưa thấy, chưa thọ khắp. Thắng trí
xuất thế gian Trừ được do kiến dứt
Chứng đắc, vô phân biệt Chỉ nương
dựa tĩnh lự.

Cực buồn chẳng đường ác Cực vui
chẳng hai trên Trời, người ở cõi Dục
Hiện quán Phật xuất thế. Chưa lìa dục,
lìa bội

Và người lìa dục rồi

Độc nhất chứng Chánh giác Do ngã tối
thắng sinh.

Chẳng ngã làm nhân trí Cũng chẳng
tự chấp cảnh Ngã chẳng từ hiện quán
Chấp ái do tự ngã.

Vô thường có cảnh giới Đợi duyên
trí khởi sinh Dứt ba thô trọng thủy

Nên nương tâm hiện quán. Đã nối tiếp
thành thực Hoặc lắng nghe chánh pháp
Tự nhiên rất đúng lý

Tác ý nên hiện quán. Hệ niệm
với sở duyên Tinh tấn tu định tĩnh

Sức gốc lành tăng thượng Chứng Thánh
giác đạo phần. Từ đấy nhập thấy đạo

Khởi chánh kiến vô lậu Dứt hẳn ba
thứ kết

Chứng hiện quán, nên biết.

Tuy đường ác tạp nhiễm Chấp chỗ
khởi dứt hoặc Cảnh thấy Đạo sư thấy
Thuộc về tùy sinh ba.

Do trí thế gian trước Xét chọn Đế
rốt ráo Với Đế không gia hạnh

Tướng quyết định sinh khởi. Trí cảnh
hòa hợp tướng Chỗ đã biết, rốt ráo

Phải biết đế hiện quán Với mười thứ
quyết định. Tánh ngã không ba cõi
Bất diệt không có hai Vô phân biệt,
không sợ Quyết định trong tự dứt.

Phát khởi chứng đẳng lưu Thành mãn
thứ lớp bốn Lại pháp trụ trí thủy
Thứ lớp tám nên biết. Không hối trụ sở
duyên Thấy cảnh giới như thật Đạo chỗ
nương không hoặc
Thuần khác nhau hành đoạn. Nên biết
thuộc ba tịnh
Giới tịnh và tâm tịnh Cảnh giới
nương vào đạo Gọi là tuệ thanh tịnh.
Biết nhân duyên thân thấy Khéo đạt ở
ba đời
Kế biết rõ bốn khổ Lại tám khổ
nên biết. Từ đây chánh quán để
Khởi mười sáu hành trí Vì trị bốn
điên đảo Chỗ dựa về sau sau.
Từ đây chuyển tu tập Nơi tâm
đều chán lìa

Để xét chọn quyết định Rốt ráo
giác sinh khởi. Từ đó không gia
hạnh Trí giải thoát ba tâm Có một
trăm mười hai
Phiền não dứt thuộc mười. Chứng Bồ-
đề phân này Sáu thứ tướng tịnh trí
Nên hành vô phân biệt Tùy chỗ
làm kiến lập. Bồ-tát ở vị này
Trước tu sức thắng nhân Nơi thân
khổ mình, người Khởi tâm tánh bình
đẳng. Là ý lạc đại ngã
Nơi tự tánh vô đắc Ý vui rộng
phải biết
Hai tánh vô phân biệt. Kế mười
sáu hành trên Trí thế gian thanh tịnh
Đối trị nơi giới địa Việc rốt ráo
thành tựu. Hiện quán này sai khác
Hoặc sáu hoặc mười tám Rất nhiều
tướng thắng lợi Tùy kinh luận nói
rộng.
